

منبع: روزنامه هالندی مردم، *De Volkskrant*
فشرده برگردان دری: زمان الدین زُمره

متن مصاحبه برت لاتینگ روزنامه نگار روزنامه مردم، با دانیل کورسکی، متخصص امور افغانستان در شورای روابط خارجی اتحادیه اروپا

«ما باید نیروهای بیشتر نظامی به افغانستان اعزام نماییم. . .»

دانیل کورسکی به این نظر است، که ناتو باید هرچه زودتر امنیت را برای افغانها تأمین نماید.

بروکسل: آقای یاپ دوهوپ شیفر رییس سازمان ناتو ابراز داشته، که اعتبار و حیثیت نیروهای مستقر ناتو در افغانستان، روز تا روز کاهش مییابد. چنانکه، پس از هشت سال که از سقوط طالبان در افغانستان میگذرد، هنوز هم ایالت متحده آمریکا باید از کشورهای عضو ناتو به طور خاص درخواست کمک و همکاری برای اعزام سربازان شان به افغانستان را نماید. . . .

پرسش: آیا این همه فعالیتهای بی اثری که در طول پنج سال از جانب ناتو در افغانستان صورت گرفته، نمایانگر اشتباه و خطاهای جدی ناتو نمیشود؟

پاسخ: دانیل کورسکی متخصص امور افغانستان در شورای روابط خارجی اتحادیه اروپا، میپذیرد که وضع در افغانستان خوب نیست. یک حالت پاسیف و سستی در فعالیت بین شورشیان و قوای ائتلاف وجود دارد، مگر هنوز بسیار دور است، بگوییم

که این حالت برای ناتو... است؛ و یا، ناتو هیچ گاه نمیتواند در کار شماره یک خود یعنی موفقیت در افغانستان به صورت مکمل توجه و اندیشه نکند. بناً کاملاً درست نیست، که چنین کاری را ما از ناتو انتظار ببریم.

مگر وقتی که طالبان در وارد کردن ضربهء سنگین به عساکر دولتی و قوتهای ناتو موفق میشوند، قوای ناتو باید با نیرومندی آن را ضعیف بسازد. دیدگاه قوتهای ایالات متحدهء امریکا نیز همین طور است. پس آن ها باید از خود بپرسند که قوای ائتلاف یا *The Willing* نیز وسیلهء بهتری به حساب نمی آید.

پرسش: طالبان تا چه حد قوی اند؟

پاسخ: شما نباید به سوی طالبان منحيث یک پدیدهء کُل و یکنواخت با تعداد معین جنگجو و سلاح نظر بیندازید؛ طوری که ما آن ها را مثلاً، در دوران جنگ سرد صرف با کلمهء دشمن مرزبندی میکردیم. مسألهء طالبان صرف با طرح سوال، آن ها چقدر تانک دارند؟ به پایان نمیرسد. آن ها با موفقیتهای چشمگیری که دارند، مطرح میشوند. از قبیل، داشتن محلات تحت نفوذ در پاکستان، حمایت مردم از آن ها در بعضی مناطق و پیشبرد کار مشترک با قاچاقچیان موادمخدر و جنایتکاران از طرف آن در مناطق دیگر.

شما هستهء با انضباط طالبان را تحت رهبری ملامحمد عمر در برابر خود دارید، بعداً شبکهء قوتهای جلال الدین حقانی و ادارهء او قرار دارد. گلب الدین حکمتیار این و آن جا گروههای دیگری از مخالفان را اداره میکند. هم چنان انواع سازمانهای جنایتکار قرار دارند، این ها گاهی در بین خود نیز میجنگند، اما بیشتر و به صورت متداوم با هم یک جا بر ضد ما کار مینمایند. راهی که ما باید برویم، این است که ما خود را باید بهتر آماده بسازیم تا آن ها را ضد هم دیگر به کار بیندازیم و یا در بین آن ها یک دیوار به وجود بیاوریم.

پرسش: افغانها شکایت دارند، که کشورشان ناامن شده است. آیا میتوانیم قطعات بیشتر به افغانستان بفرستیم؟

پاسخ: اکثر افغانها از موجودیت قوای ائتلاف در افغانستان حمایت مینمایند. تقریباً هیچ کسی نمیخواهد بار دیگر در وضعیت تحت اداره طالبان قرار گیرد. اما کارها نظر به خواست و آرزوی افغانها کندتر به پیش میرود؛ بناً ناراحتی و تشویش وجود دارد. ما باید یک استراتژی جدید به وجود بیاوریم. ما نباید در یک وضع شبیه به کوریای جنوبی که باعث باقی ماندن قوتهای امریکایی برای دهها سال در آن جا گردید، قرار بگیریم، هم چنان باید در جریان دوسال آینده قطعات بیشتر افغانی را به پا ایستاد نماییم. به این ترتیب ما در قسمت امنیت و به دست دادن نتایج میتوانیم برای افغانها بیشتر کمک نماییم.

وضعیت پیچیده تر میشود، به همین اساس، مردم در اروپا نسبت به پیروزی قطعی ما در افغانستان به دیده شک مینگردند.

این که در این مورد کشورهای اروپایی به صورت متفاوت فکر میکنند، درست است. بسیار واضح است که عساکر آلمانی و اتریشی و ردیف مکمل از دیگر کشورها در مسألهء جنگ در افغانستان مسؤولیت کمتری را بالای خویش میپذیرند. بناً ما باید آن ها را راضی بسازیم (تشویق نماییم) تا در ساحه های غیرنظامی بیشتر سهم بگیرند (کار نمایند). من فکر میکنم عساکر هالندی و کانادایی شاید مدت طولانی تری در افغانستان باقی خواهند ماند. با آنکه وظیفهء شان به آخر رسیده است. حالا بیشتر امریکایی به ولایتهای جنوبی افغانستان میروند. قطعات هالندی خواهند توانست تحت بال آن ها (قوماندهء آن ها) قرار بگیرند. بناً خطر کم خواهد شد و از این طریق سیاست بیشتر پذیرفتنی خواهد بود.

پرسش: ایالات متحدهء امریکا میخواهد، کار را در بخش دفاعی غیرنظامی ولایتی آغاز نماید. آیا این یک فکر خوب است؟

پاسخ: ما در سالهای حضور مان در افغانستان مصروف ساختن نهادهای دولتی و شبیه آن در ولایتها بوده ایم؛ مگر ما هنوز هم در هر دو مورد با مشکلات و پرابلمها رو به رو هستیم. بسیار روشن است، که ما باید در سطح ولایتها کارهای بیشتری انجام دهیم، چون که دولت افغانستان نمیتواند، امنیت را در ولایتها تضمین نماید. بناً شاید ما هسته های نظامیهای حرفه یی ولایتی را در ولایتها ایجاد و مسلح نماییم. از چنین مواردی ما تجارب تلخی را با خود داریم. مگر بعضی وقتها این کار مؤثر و کارا نیز بوده است.

پرسش: آیا انتخابات ریاست جمهوری که در این سال صورت خواهد گرفت، چیزی را تغییر خواهد داد؟

پاسخ: من فکر میکنم، که این انتخابات برای ما خاصاً بسیار بدبختیها را خواهد به بار آورد. امن ساختن جریان رأی دهی ولایتی بسیار مشکل خواهد بود. در این ساحه جداً باید توجه صورت گیرد که صندوقهای رأی دزدی نشوند و یا این که دیگر تأثیرهای بد اتفاق نیفتد. به این منظور رییس جمهور کرزی باید، قبل از انتخابات از کار کنار برود، تا کسی دیگر ادارهء دولت را موقتاً به دست گیرد. حامد کرزی حالا دیگر به صورت محدود شناخته شده نیست، مگر ما باید به خود اجازه ندهیم، سر و صدا را در جهت حمایت از حامد کرزی به راه بیندازیم. برای ما بهترین راه آن است، که از هیچ کسی حمایت ننماییم.

06.05.2009